

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

סוטה דף יט.

האם אשה שותה וחוזרת ושותה על קינוי וסתירה אחרים?

על בועל אחר	על אותו בועל ששתתה מחמתו	באותו בעל שכבר השקה אותה
לת"ק: חוזרת ושותה לר' יהודה: אינה שותה לרבנן בתראי: אינה שותה	אינה חוזרת ושותה - דכתיב "זאת"	
חוזרת ושותה - דכתיב "תורת"	לת"ק: חוזרת ושותה לר' יהודה: חוזרת ושותה לרבנן בתראי: אינה שותה	בבעל אחר שמקנא לה

כיצד סדר הקרבת המנחה והשקאת המים המרים, לכתחילה ובדיעבד?

בדיעבד	לכתחילה	לרבנן
אם שינה פסול - ואין המים בודקים	היה משקה ואח"כ מקריב	
אם השקה קודם כשרה - והמים בודקים	היה מקריב ואח"כ משקה	לר' שמעון

סוטה דף יט:

מה סברת ר' עקיבא ור' שמעון בדברים דלהלן?

אליבא דר' אליבא דר' שמעון	אליבא דר' עקיבא	כיצד הסדר לכתחילה
מקריב ואח"כ משקה	מקריב ואח"כ משקה	בדיעבד אם שינה
אם השקה קודם כשרה	אם שינה פסול	מחקו המגילה קודם הקטרה
אין משקים ²	משקים אותה בעל כרחא ¹	מחקו המגילה אחר הקטרה
משקים אותה בעל כרחא	משקים אותה בעל כרחא	

¹ אכן יש בדבר זה שני תנאים אליבא דר' עקיבא, וכאן הבאנו את הדעה שבברייתא הראשונה. ולקמן בסמוך נביא את הדעה החולקת, ועי' בגמ' לקמן (דף כ.).

² דהנה נחלקו ר' עקיבא ור"ש כיצד לדרוש את "והשקה" קמא, דהיינו מה שכתוב "והשקה" קודם הקטרת המנחה, דכתיב (במדבר ה: כד) וְהִשְׁקָה אֶת הָאִשָּׁה אֶת מֵי הַמְּאָרְרִים, שר"ע לומד מזה שאם אמרה שאינה שותה אחר שנמחקה המגילה אפ"י שנמחקה המגילה שלא כדין, דהיינו שמחקו אותה קודם שהקטירו את המנחה, בכל אופן כיון שנמחקה המגילה ואינה מודה שלא נטמאה היו משקים אותה בעל כרחא אף שאומרת שאינה רוצה לשתות. ואילו ר"ש יליף מהאי קרא שבדיעבד אם השקה קודם שהקטיר יצא. ומזה נולדו ב' מחלוקות: א) דלר"ש בדיעבד כשר ולר"ע פסול, ב) דלר"ש אם נמחקה המגילה קודם הקטרה אינו משקה בעל כרחא, ולר"ע משקה. וכמבואר כל זה ברש"י (ד"ה והשקה בתרא שאם נמחקה מגילה).

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

סוטה דף יט:

כיצד דרשינן את ג' פעמים שאמרה תורה "והשקה"¹?

לרבנן	"והשקה" קמא	"ואחר ישקה"	"והשקה בתרא"
לר' שמעון	לגופיה - משקה ואח"כ מקריב	רישומו ניכר אינו משקה ²	נמחקה, משקין לה בעל כרחיה
לר' עקיבא (תנא א')	בדיעבד אם השקה קודם כשרה	לגופיה - מקריב ואח"כ משקה	נמחקה כדין ³ , משקין לה בעל כרחיה
	נמחקה שלא כדין, משקין לה בעל כרחיה ⁴	רישומו ניכר אינו משקה	לגופיה - מקריב ואח"כ משקה

נמחקה המגילה האם משקים את הסוטה בעל כרחיה, קודם שקרב הקומץ או אחריו?

כשחזרה בה מחמת פחד		מחמת בריותא ⁵	לר' יהודה
אחר שקרב הקומץ	קודם שקרב הקומץ		
משקה בעל כרחיה	משקה בעל כרחיה	משקה בעל כרחיה	לר' עקיבא (תנא ב')
משקה בעל כרחיה	אינו משקה	אינו משקה ⁶	

¹ כתיב (במדבר ה: כד-כו) "והשקה את האשה את מי המרים המאבדים" וגוי' (קרא קמא). "וקמץ וגוי' והקטיר המזבחה ואחר ישקה את האשה את המים" (הפסוק האמצעי). "והשקה את המים והיתה אם נטמאה" וגוי' (קרא בתרא).

² שאם עדיין היה הרישום של מגילת סוטה ניכר בקלף, צריך לשוב ולמחוק אותה אל המים עד שתמחק לגמרי.

³ כדין, היינו שנמחקה אחרי שהקטיר את המנחה. ושלא כדין, היינו שנמחקה קודם הקטרה.

⁴ ר"ע דריש שאם נמחקה המגילה אפ"י שלא כדין - דהיינו קודם שהקטיר את המנחה - ג"כ היה משקה לה בעל כרחיה. ומה שכתבנו כאן הוא ע"פ רש"י (ד"ה והשקה בתרא שאם נמחקה מגילה).

⁵ דהיינו מתוך בריאות שאינה מפחדת מהמים המרים.

⁶ אלא דנים לה כאילו הודתה שנטמאת, דהרי כל מה שבאו המים המרים הוא רק כדי לבדקה, וזו שאומרת שאינה שותה מחמת בריותא הרי היא בדוקה ועומדת - שזינתה, ולכן אין צורך להשקותה. ואפ"י חזרה בה אחר הקטרת הקומץ ג"כ אין משקים אותה.